

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

9. ČERVNA 2013

Z obsahu:

**Duch Svatý
uschopňuje církev
k hlásání evangelia**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 22. května 2013
- strana 2 -

Jáchymovské peklo 2013

Josef Pala

- strana 4 -

Neopustíš svěřené stáde

Mučednictví venkovského
kněze Josefa Štemberky
- strana 6 -

**Překonat nenávisť - příběh
obrácení Arafatova šoféra**

Sebastian Bednarowicz

- strana 8 -

Katechismus andělů (25)

- strana 11 -

Kristofobie

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 12 -

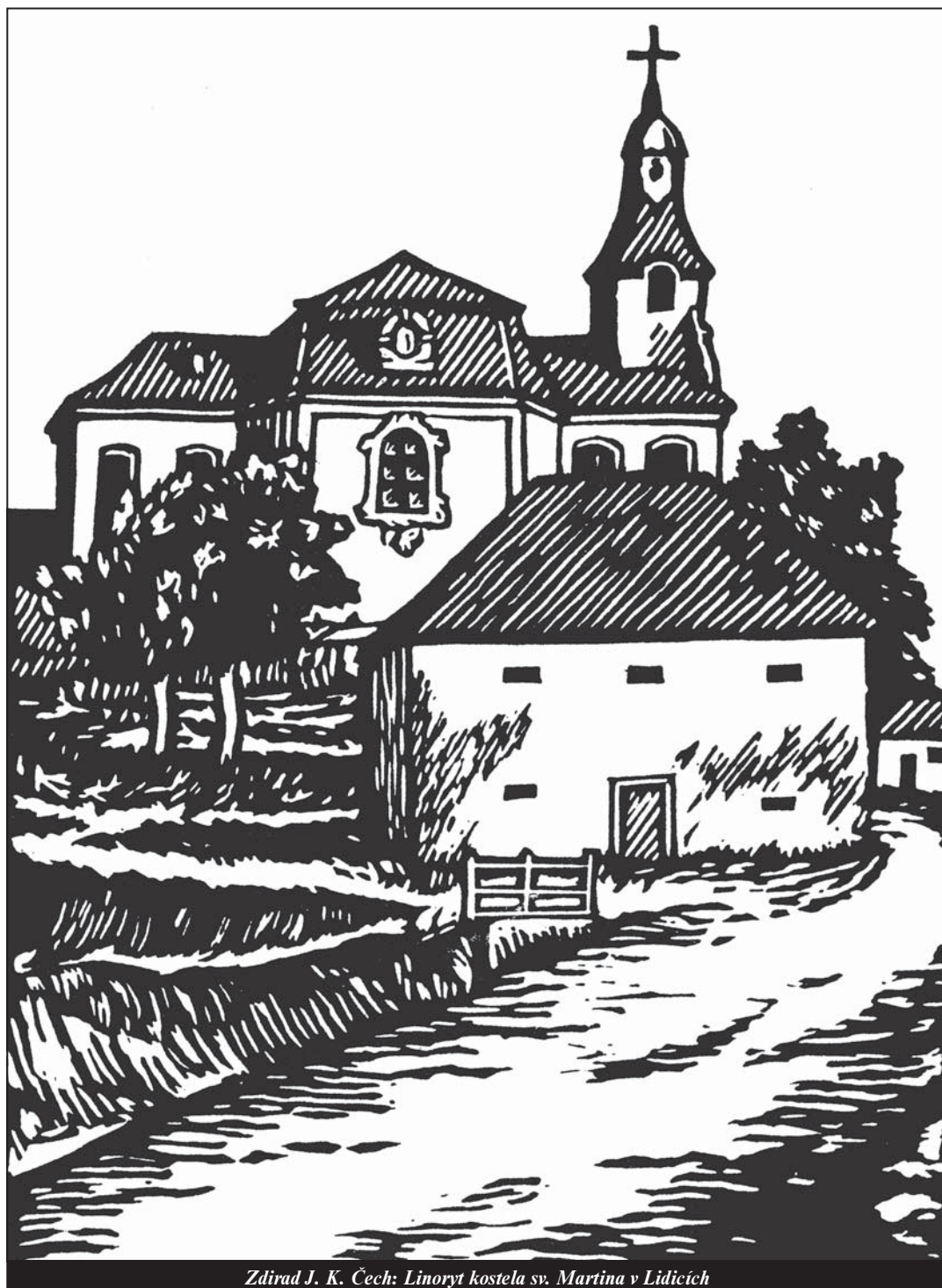
**Typický nový kněz
v USA: 32letý muž, kato-
lík od kolébky, který se
modlí růženec a účastní
se eucharistické adorace**

- strana 12 -

**Sexuální zneužívání
duchovenstvem -
i nadále rozhodné kroky**

Vatikánu

- strana 13 -

Zdirad J. K. Čech: Linoryt kostela sv. Martina v Lidicích

Editorial

Evangelizace je posláním každého křesťana, nejen některých členů Církve. Slova Svatého otce jsou umocněna především svědectvími o tom, jak láska k Bohu a k člověku proměňuje svět. I když jde „jen“ o jednotlivce či malé skupiny lidí.

Mučednictví venkovského kněze Josefa Štemberky (str. 6) je v tomto smyslu nejvýmluvnější. Byl už vlastně na odchodu na odpočinek, když vydával svědectví o lásce ke svěřeným duším své farnosti. Lidická tragédie, kdy 10. června 1942 byla vypálena celá obec a utraceny životy lidí, má mnoho rovin vedoucích k zamyšlení. Jedna se zde odhaluje – v okamžiku smrti je člověk velmi blízko Bohu. Jistě, můžeme spekulovat o tom, kolik lidí a jak upřímně se smířilo s Bohem před svou popravou. Ale nebýt kněze, který znovu nabídl Boží odpuštění, i když byl už tolikrát odmítnut, možná by nebyla zachráněna žádná duše. Nevíme... Povzbuzení i varování – nebát se hlásat Krista, i když jsem mnohokrát odmítnut a prostředí nepřeje Božimu hlasu. Vždyť kdybych nehlásal, mohl bych být tím, kdo „zastaví“ Boží milost...

27. června je Den památky obětí komunistického režimu. Po nacistické tyranii nastoupila komunistická zvůle – viz *Jáchymovské peklo 2013* na str. 4. Připomínka těchto tragédií má nejen významnou historickou úlohu, zvláště když se v dnešní době tak snadno zapomíná. Ale je zde i rovina duchovní – Bůh může prožité zlo proměnit. Mějme odvahu přijmout svědectví těch, kteří trpěli, a hledat kořeny síly, s kterou všechna příkoří přežili.

Výmluvný je i příběh o obrácení řidiče Jásira Arafata: Ježíš volá k obrácení každého osobně. Žádná instituce, žádný politický režim mu nemůže zabránit, aby oslovil duši kteréhokoliv člověka...

Varováním pro svět je účelová praxe sdělovacích prostředků (str. 12), které zobrazují katolickou církev v tom nejhorším světle, ačkoliv realita je zcela jiná. Projevuje se to na tématu pedofilních kněží. Jak dokazuje P. Piotrowski, pouze katolická církev nazývá zlo pravým jménem. A že se snaží danou věc řešit, dokazuje i papež František, když chce pokračovat v rozhodných krocích svého předchůdce.

I přes tyto bolestné záležitosti však stále platí: Církev je zde proto, aby hlásala Ježíšovo evangelium.

Daniel Dehner

Duch Svatý uschopňuje církev k hlásání evangelia

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 22. května 2013

Dobrý den, bratři a sestry, v Krédu hned po vyznání víry v Ducha Svatého říkáme: „Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.“ Mezi těmito dvěma skutečnostmi víry existuje hluboké pouto: Duch Svatý, který oživuje církev, totiž řídí její kroky. Bez přítomnosti a nepřetržité působnosti Ducha Svatého by církev nemohla žít a uskutečňovat poslání, které jí Ježíš svěřil, totiž jít a získávat za učedníky všechny národy (srov. Mt 28,19). Evangelizace je posláním církve nejenom některých, nýbrž je mým, tvým a naším posláním. Apoštol Pavel volá: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium!“ (1 Kor 9,16) Každý musí hlásat evangelium, především svým životem. Pavel VI. zdůrazňoval, že „hlásání evangelia... je skutečně milostí a vlastním povoláním církve, a ona v něm nachází svou nejnvtirnější totožnost. Církev existuje právě proto, aby hlásala evangelium.“ (*Evangelium nuntiandi*, 14)

Kdo je pravým hybatelem evangelizace v našem životě a v církvi? Pavel VI. napsal jasně: „Duch Svatý... on je to, dnes stejně jako v prvních dobách církve, kdo působí v každém hlasateli evangelia, který se od něho nechá ovládat a řídit; on mu vnuká slova, jež by mu sama od sebe nenapadla, a současně těž uschopňuje duši toho, kdo těmto slovům naslouchá, k přijetí radostné zvěsti a hlásaného Božího království.“ (*Evangelium nuntiandi*, 75) K hlásání evangelia je tedy nezbytné znovu se otevírat horizontu Božího Ducha bez bázně před tím, co žádá a kam nás vede. Svěřme se mu! On nás uschopní žít a dosvědčovat naši víru a osvětlit srdce toho, koho potkáme. Taková je zkušenost Letnic: apoštolům shromážděným ve večeřadle spolu s Marií „se ukázaly jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali.“ (Sk 2,3–4) Duch Svatý sestoupil na apoštoly, vyvádí je ven z míst-

nosti, kde byli ze strachu zavřeni, vyvádí je z nich samých a proměňuje je na hlasatele a svědky „velkých Božích skutků“ (Sk 2,11). A tato proměna způsobená Duchem Svatým se odráží na zástupu lidí, kteří tam přišli „ze všech možných národů pod nebem“ (Sk 2,5), protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí (srov. Sk 2,6).

Tady je první významný účinek působení Ducha Svatého, který vede a oživuje zvěst evangelia: jednota, společenství. V Babylonu má podle biblického podání počátek rozptylování národů a zmatení jazyků, plod pýchy a povyšování člověka, který chtěl bez Boha svými vlastními silami vybudovat „město a věž, jejíž vrchol bude v nebi“ (Gn 11,4). Letnicemi byla tato rozdělení překonána. Už není povýšenosti vůči Bohu, ani uzavřenosti jedněch vůči druhým, nýbrž otevřenost Bohu, vycházení a hlásání jeho Slova novým jazykem lásky, kterou Duch Svatý vlevá do srdcí (srov. Řím 5,5), jazykem, který mohou všichni chápat a který lze po jeho přijetí vyjádřit v každé existenci a v každé kultuře. Jazyk Ducha, jazyk evangelia je jazykem společenství, které zve k překonání uzavřenosti a lhostejnosti, rozdělení a protikladů. Měli bychom se všichni ptát: Jak se nechám vést Duchem Svatým, aby můj život a moje svědectví víry byly jednotou a společenstvím? Přináším slovo smíření a lásky evangelia do prostředí, ve kterém žiji? Někdy se zdá, jako by se dnes opakovalo to, co se stalo v Babylonu: rozdělení, neschopnost si porozumět, rivalita, závist a sobectví. Co činím svým životem já? Vytvářím kolem sebe jednotu? Anebo rozdělují: řečmi, kritikami, závistí? Co dělám? Mysleme na to. Šířit evangelium znamená, abychom hlásali a jako první žili smíření, odpuštění, pokoj, jednotu a lásku, kterou nám Duch Svatý dává. Vzpomeňme na Ježíšova slova: „Podle toho všichni poznají, že jste

Dokončení na str. 9

Zástup, který provází Pána, roste s každým jeho divem. Je však mezi těmito lidmi také mnoho zvědavců. Ty se připoj k jeho družině nikoliv jako jeden z těch, kteří vyhledávají senzací, ale jako jeho učedník, který se učí z Ježíšových slov i z jeho osobního příkladu. Nechoď proto za Pánem bez náležité přípravy a usebranosti. Vyprošuj si i dnes učenlivé a pokorně věřící srdce.

Proti zástupu provázejícímu Ježíše vychází z brány ještě větší dav. Jako by mu vycházelo vstříc celé město. Jistě by si to zasloužil, ale tyto lidi sdružil jiný, velmi smutný důvod. Spolu s ovdovělou matkou vynášejí k hrobu jejího jediného syna. Není to skličující? Jak hluboký je zármutek této nešťastné ženy, tak velká je solidarita tohoto městečka, které svou spontánní účastí vyjadřuje svůj soucit a podporu zarmoucené matce. Oč větší a těžší by byla její náhlá tragická osamělost, kdyby její sousedé zůstali nečetní a nevšímaví k jejímu krutému osudu!

Odkud se bere v člověku tato vnímavost k cizí bolesti? Je to odraz význačného rysu Boží dobrotivosti, který sám člověk probudil v Bohu tím, že na sebe svou neposlušností uvalil největší neštěstí. Strhl tak na sebe utrpení, bolest, nemoci a smrt. Nejdříve – oklamán a sveden touhou *být jako Bůh*⁽¹⁾ – dostal strach a skryl se hanbou před ním, když uslyšel jeho hlas, protože v Boží blízkosti rázem poznal, že žádným bohem není. Tehdy se poprvé stalo, že *Pán ho uviděl a bylo mu ho líto*. Viděl v prvních lidech nejen provinilý prarodiče, ale všechnu bídu, kterou od této chvíle lidstvo valí těžce před sebou, bídu, kterou Bůh nikdy nechtěl, ale která je zákonitým důsledkem zvratu, jaký do řádu všech hodnot vnesla lidská vina.

Smuteční průvod, který právě potkáváš u městečka Naim, je součástí oněch smutných důsledků. Kdykoliv se Pán dívá na bolest člověka, kterého chtěl stvořit pro štěstí, je mu ho nesmírně líto. Ale tento Boží soucit není planý cit ani prázdné slovo. Boží soucit aktivuje Boží všemohoucnost. Z onoho soucitu po prvním pádu v ráji se zrodil božský plán spásy.

A v souladu s tímto plánem Bůh sám sestoupil na zem, aby se zde zblízka setkával s lidskou bídou a učinil jí konec. Z tohoto soucitu se zarmoucenou vdovou se rodí také dnešní veliký Ježíšův zázrak.

„Neplač, matko.“ Neumíš si vůbec představit, jak nesmírně Boha pálí každá lidská

Soucité Boží Srdce

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto.

slza. Proč musí plakat tvor, kterého Bůh stvořil k radosti a blaženosti? Kdykoliv pláčeš, Ježíš se zastavuje nad příčinou tvé bolesti, jako stanul nad márami u bran města Naim, a prosí tě: *Neplač*. Protože Boží slovo není nikdy prázdné slovo, můžeš si být jist, že Bůh ví, proč to říká: udělá všechno, aby setřel slzu z tvého oka. I když se ti bude zdát, že to bezprostředně nevidíš, spolehní se svou vírou na jeho božskou lásku a moc.

Abys poznal, že jeho moc v boji s bolestí a zlem skutečně nezná hranic, dotkne se Ježíš má. Ti, kteří je nesou, se zastaví, protože tady jejich smutný pochod opravdu skončí. Celý průvod stanul v napjatém očekávání.

Chlapče, slyšíš mě? Vstaň!

Chlapec se posadí a nechápe, co se s ním děje, v úžasu hledí na svého dobrodince i na velké zástupy, které se tu setkaly, a mluví ve zmatku, protože neví, co by řekl. Matka ho mrtvého odevzdala Bohu a Ježíš ho vrací živého té, která ho oplakává.

Pán ti tu vlastně prozrazuje, že hluboký Boží soucit s člověkem je něco jako jeho slabá stránka. Dává sám sebe lidem k dispozici více, než si vůbec zaslouží, ale když právě pro tuto svou „slabost“ je k nim tak štědrý a velkodušný, jistě právem očekává, že pro podobnost s Bohem, pro kterou byli stvořeni a kterou nesou v sobě, i oni na sobě osvědčí tento vzácný Boží rys. Člověk, který je slepý a hluchý k cizímu neštěstí, potlačil a zmařil v sobě spolu se soucitem i významnou a vlastně podstatnou součást Božího obrazu a zpronevěřil se smyslu, pro který byl stvořen.

Blahopřej šťastné matce k její nečekané radosti. Slzy z její tváře sice nezmizely, ale zcela se změnily, protože teď pláče radostným dojetím. Vysvětlí jí, kdo je Ten, který jí vrátil její milované dítě, a chval spolu se zástupy Boha za jeho veliké skutky. Pamatuj, že můžeš mít na nich podíl i ty, kdykoliv setřeš slzu z lidské tváře.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Gn 3,5

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 17,17-24

Jednoho dne onemocněl syn vdovy, u které Eliáš bydlel. Jeho nemoc byla tak těžká, že vydechl duši. Tu řekla matka Eliášovi: „Co mi chceš, muži Boží? Přišels ke mně, abys mně připomněl mou vinu a usmrtil mi syna?“

Eliáš odpověděl: „Dej mi svého syna!“ Vzal ho z jejího klína, odnesl do horní světnice, kde bydlel, uložil ho na svoje lůžko a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, stihneš neštěstím i tuto ženu, u níž jako host přebývám, že dáváš jejímu synu zemřít?“ Pak se třikrát natáhl po délce přes dítě a vzýval Hospodina: „Hospodine, můj Bože, prosím tě, ať se vrátí duše tohoto dítěte do něho!“ Hospodin vyslyšel Eliášovu prosbu a duše se vrátila do dítěte, i ožilo. Eliáš vzal dítě a přivedl je z horní světnice dolů do přízemí a odevzdal ho jeho matce se slovy: „Pohleď, tvůj syn je živ!“

Žena řekla Eliášovi: „Teď tedy vím, že jsi muž Boží a že Boží slovo v tvých ústech je pravdivé!“

2. čtení – Gal 1,11-19

Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od nějakého člověka, ale ze zjevení Ježíše Krista.

Slyšeli jste přece, jak jsem se kdysi choval, když jsem byl ještě židem: pronásledoval jsem Boží církve, že to přesahovalo všechny meze, a snažil jsem se ji zničit. V horlivosti pro židovství jsem ve svém národě předstihoval mnoho svých vrstevníků, protože jsem byl daleko více než oni zaujat zvyklostmi po předcích. Bůh si mě však už v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal a rozhodl, že mi zjeví svého Syna, abych o něm kázal radostnou zvěst pohanům. Neradil jsem se hned s lidmi, ani jsem nešel nahoru do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou. Odešel jsem do Arábie a pak se zase znovu vrátil do Damašku. Za tři roky potom jsem se odebral do Jeruzaléma, abych z vlastní zkušenosti poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní. Z ostatních apoštolů jsem však viděl jen Jakuba, bratra Páně.

Dokončení na str. 8

Jáchymovské peklo 2013

*Chtěl jsem s Tebou v malé chatě žít,
chtěl jsem Tě mít rád,
dnes však musím v cele za vlast, život umírat.
A to proto, že jsem měl svoji zemi tak rád,
dělí nás ostatný drát...*

Jedna ze slok nejproslulejší písně muklů padesátých let minulého století doprovázela účastníky dvoudenního vzpomínkového aktu *Jáchymovské peklo*, který na konci května zorganizovala Konfederace politických vězňů. Političtí vězni si již počtyriadvacáté připomněli hrůzy, jimiž v 50. letech 20. století prošly v pracovních táborech v uranových dolech v Jáchymově tisíce lidí nepohodlných komunistickému režimu.

Mezi účastníky Jáchymovského pekla 2013 byl také 93letý Ignác Bilík z Boršic u Buchlovic spolu se svou manželkou Vlastou. Ignáce Bilíka komunistický režim odsoudil na 12 let těžkého žaláře za velezradu (poradil známým, jakým způsobem utéci za hranice); 9 let si odseděl v Leopoldově a v Jáchymově.

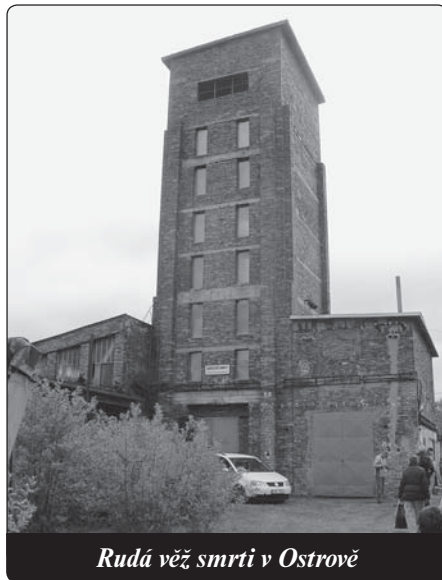
Pietního aktu se v pátek 24. května zúčastnil na hřbitově v Horním Slavkově na Sokolovsku také pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka. Ve své promluvě poukázal na to, že „Ježíš Vykupitel nás naučil, že chceme-li žít jako lidé, tak musíme mít ke druhým lidem úctu a lásku. Ne nenávisť, ne závist, ne lež! Modleme se za ubité a zastřelené, za které se modlily jejich matky a otcové, když dostali zprávu o jejich smrti.“

„Takové akce, jako je Jáchymovské peklo, by se měly konat na více místech naší republiky, aby se lidé dozvěděli o nelidských podmínkách,“ zdůraznil místopřed-

seda Konfederace politických vězňů ČR, Ing. František Šedivý.

„Muklové, kteří si tuto těžkou dobu prožili a zároveň se vyrovnali s tím světem, který na ně děsivě dopadl, jsou dneska optimističtí lidé. Proto sem na tato setkání jezdím, abych si zde u nich »nabil baterky«,“ řekl místopředseda Senátu Parlamentu ČR MUDr. Přemysl Sobotka, který byl jediným politikem, jenž se dvoudenního pietního aktu zúčastnil. Zároveň připomenul skutečnost, že v současné nelehké době občanské pasivity komunisté zvedají hlavu a ve spolupráci s některými levičáky demokracii kazí a snaží se znovu falšovat historii, čemuž napomáhají i v televizi vysílané seriály o majoru Zemanovi. „Je potřeba, abychom šli pohromadě, abychom zvedli hlavu a nenechali se pohlavkovat. Vypořádání se s komunistem bude trvat několik generací,“ dodal.

Mši svatou ve farním kostele sv. Jáchyma v Jáchymově v sobotu 25. května, které se zúčastnily přes tři stovky lidí, sloužil emeritní převor kláštera premonstrátů v Teplé a ředitel Diecézní charity České Budějovice, 85letý P. Hugo Josef Pitel. Nazval ji bohoslužbou smíření. Homilii začal slovy nejznámější muklovské písně „Chtěl jsem s Tebou v malé chatě žít“, vzpomínal na všechny oběti komunistické zvěle padesátých i pozdějších let v bývalém Československu. Zdůraznil, že „lidé okolo nás poznávají Boha podle našeho jednání“, a dodal: „Toto platí dnes a pla-

Rudá věž smrti v Ostrově

Pietní akt u Rudé věže smrti

tilo i dříve. Ale proč člověk člověku dělal taková příkoří? Čech udával Čecha, soused souseda, český občan mučil českého občana, chtěl ho zlikvidovat, udělal z něho mukla – Muže Určeného K Likvidaci... Ptáme se, proč... Kde se vzala ta nenávisť?... Nesmíme zapomenout, že Pán Ježíš byl prvním muklem – mužem, který byl určen k smrti. A právě v Něm měli naši muklové vzor, který je držel proti nenávisti, zlobě a odplatě...“ Na závěr své promluvy ukázal na nový aktuální jev naší společnosti, jímž je trend tzv. tlusté čáry, což znamená postupné vymazávání historické skutečnosti z povědomí lidí. „Budme připraveni na nenávisť, která se předává i dnes v různých mafiích,“ zdůraznil otec Hugo a pokračoval: „Tady neplatí žádná tlustá čára, zde je jasné svědectví Ježíšových slov z Markova evangelia (13,9–13): *Budou vás vydávat soudům..., budete biti, budou vás stavět před vladaře a krále kvůli mně, abyste jim vydali svědectví... Až vás povedou před soud, nedělejte si předem starosti, co máte mluvit, ale mluvyte tak, jak vám to v té chvíli bude dáno; neboť to už pak nemluvíte vy, ale Duch Svatý. Bratr vydá na smrt bratra a otec syna, děti povstanou proti rodičům a způsobí jim smrt. Budete ode všech nenáviděni pro mé jméno, ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.*“

Velký potlesk sklídl místopředseda slovenské Konfederace politických vězňů Dr. Jozef Baník, který u nechvalně známé Rudé věže smrti v blízkém Ostrově pozdravil účastníky setkání: „Tady je třeba volat filmaře a vedoucí kateder historie, ale i ty, co si říkají sociální demokraté, i ty z druhé strany, aby lidé autenticky věděli a poznali, co to bylo utrpení, boj a totalitní režim... Proto z tohoto místa volám znovu: Stop komunismu!“

Rudá věž smrti (dnes národní kulturní památka) byla zvláště nebezpečným pra-

covištěm, s krycím označením „L“ (likvidací). Zde se nacházel jeden z nejmenších táborů, stály zde jen dva baráky pro vězně; jeden obývali pouze katoličtí kněží, druhý političtí vězni. Ruda se sem svázela ze všech šachet z celé republiky a drtíla se ve velkém mlýně. Drtírna byla umístěna do vysoké budovy postavené z červených cihel – Rudé věže. Všichni, kdo zde pracovali (bez ochranných pomůcek), se dostávali do bezprostředního styku s radioaktivním materiálem a vdechovali radioaktivní prach, který vítr roznášel i do přilehlého tábora. Čistá rozdrčená ruda se dávala do plechových barelů asi padesát centimetrů vysokých (každý barel musel vážit minimálně 80 kg) a ty se skládaly do řad, takzvaných partií, což bylo tak

Pracovní tábory pro rozvratníky jsou připraveny – oznamuje československý komunistický tisk 25. září 1948

dvě stě padesát, tři sta barelů rudy určitého druhu. Ostatní, méně kvalitní ruda, se volně nakládala na vagóny. Zatímco v uranovém dole se vězeň setkával s přímým zářením pouze tehdy, když narazil na rudnou žílu, zde byl vystaven záření i při pobytu mimo pracoviště. Člověk zde byl pouze číslem čekajícím na odepsání. V táboře pracovalo asi 300 vězňů. V okolí Karlových Var a Jáchymova se v době budování nové komunistické společnosti nacházelo 18 pracovních (koncentračních táborů). Dnes o nich „hovoří“ už jen turistická naučná stezka „Jáchymovské peklo“, která nám na pozadí krásné a rozmanité přírody Krušných hor přibližuje alespoň zčásti smutnou historii. Na dvanácti zastaveních stezky se každý může seznámit s životem v pracovních převýchovných táborech, s technologií dobývání, ale i s osudy tisíce lidí, kteří zde zanechali nejkrásnější léta svého života.

Příchod konstantinopolského patriarchy Bartoloměje I. na místa, kde začali svou velkomoravskou misií svatí Cyril a Metoděj, a slavnostní bohoslužba na velkomoravském Hradišti poblíž dnešních Mikulčic otevřely v sobotu 25. května první část oslav příchodu našich věrozvěstů. Podle staré tradice přišli na naše území 24. května roku 863, podle gregoriánského kalendáře. Východní katoličtí i pravoslavní křesťané slaví v tomto období jejich příchod. Letos tak začíná první ze dvou vrcholů oslav počátků misie svatých Sedmipočetníků na našem území. Druhá část bude následovat na začátku července a bude se odehrávat především na Velehradě.

Autorita i symbolická hlava východních pravoslavných křesťanů k nám přijela z místa, odkud před 1150 lety poslal císař Michael III. spolu s jeho předchůdcem, konstantinopolským patriarchou, již osvědčenou misijní dvojici rodných bratří, Byzantinců, kteří ovšem už sami nesli v sobě patrně i krev slovanských kmenů, které se usadily zpočátku okolo řecké Soluně a později se začaly prolínat s jejím obyvatelstvem. Nejpozději tehdy se místní Slované setkávali s radostnou zvěstí evangelia. Přijímali křesťanství. Svatý Metoděj se mohl stát misionářem Slovanů již v době, kdy po deset let jako císařský místodržící spravoval území při řece Strymon, obývané převážně slovanským obyvatelstvem. Po misií mezi muslimy v oblasti dnešního Iráku, v níž vynikla zvláště erudice svatého Cyrila – Konstantina, jeho zbožnost i statečnost ochotná prolít pro Krista vlastní krev, jsou poslání oba bratři k Chazarům, sídlícím ve své tehdejší říši na jihu dnešní evropské části Ruska, ke kmenům, jejichž příslušníci se stali do určité míry židovskými proselyty: vyznávali judaismus, často s příměsí islámu a křesťanství. Zde se mohli oba budoucí misionáři Slovanů prohloubit v apologetice a ve zvěstování evangelia těmto následovníkům oné formy judaismu. Tak je Duch Svatý připravoval na třetí misi – ke Slovanům v centrální Evropě, kde je čekal střet s dědictvím franckých misionářů a později přímo s nimi. Střet, který paradoxně poukazoval na věrnost papeži, již osvědčil svatý Cyril a později jeho nástupce v misií – papežský legát Meto-

děj. Tak se odlišovali zvláště od bavorských biskupů, kteří usilovali o zachování své sféry vlivu na těchto slovanských územích. Tři z bavorských biskupů se dokonce odvážili použít výhrůžek a násilí proti Metodějovi, jehož papež Hadrián II. ustanovil metropolitou Sirmia, arcibiskupem

Na slovíčko

panonským a moravským. Nakonec papežova vyslanec dokonce věznili a snažili se zlomit jeho duševní a tělesné síly.

Není divu, že francké misionáře přicházející z takového prostředí moravský vládce Rostislav již před příchodem nových, slovanských apoštolů vykázal ze země. Po jejich vypovězení se nejprve obrací na papeže a později na konstantinopolského císaře a žádá takové hlasatele evangelia, kteří se budou věnovat spíše duši svěřeného stáda. V tomto smyslu můžeme pochopit bolestný povzdech zapsaný v jednom z pramenů o působení svatých věrozvěstů, že před jejich příchodem se nikdo nikdy o náš lid nestaral...

Jak vypadala prvotní péče o svěřený, zčásti již křesťanský lid Velkomoravské říše, dokládá jeden z prvních kroků misijní družiny vedené svatým Cyrilem: Po svém příchodu na Velkou Moravu si především vybírají tiché místo, kde ukládají ostatky svatého Klimenta, papeže a mučedníka. Zde se věnují modlitbě, rozjímání a studiu. Hora svatého Klimenta nedaleko Velehradu je jedním z dokladů, že jejich misie byla založena na osobní zbožnosti a na podněcujícím příkladu společenství modlitby. Jednotlivé modlitby ukazují cestu i pro naše modlitební společenství. Vybízejí k prohloubení cyrilometodějské zbožnosti, duchovní tradice, která přináší živou víru tam, kde je prázdnota a malověrnost. Dříve než oslovili Ježíše Krista – často ve chvalo zpěvu Akathistos – vzývali, a to denně, hned na počátku své modlitby Duchu Svatého, který dává prosícím vše potřebné, aby mohli Ježíše poznávat, milovat a jednat podle jeho slov. Volali k němu takto:

*„Králi nebeský, Duchu pravdy,
všudy přítomný a vše naplňující,
Poklade všeho dobra a Dárce věčného života, přijď a zůstávej v nás.
Očisti nás od našich poskvrn
a zachraň, dobrý Duchu Svatý, naše duše.
Amen.“*

P. Oldřich

Neopustíš svěřené stádce

Mučednictví venkovského kněze Josefa Štemberky

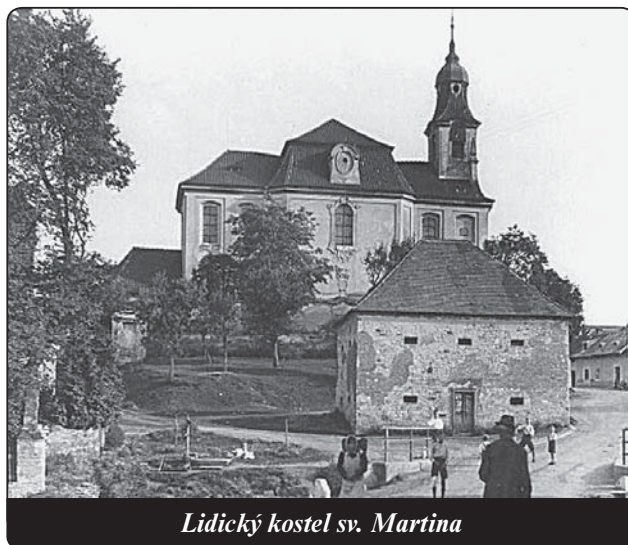
Nedávno mi táta vyprávěl o paní Lidické, která spolu s mojí babičkou v 50. letech vařila v internátu kladenského učňovského učiliště, v tzv. Ymce. Byla to mírná a hodná žena. Shodou okolností se jmenovala Lidická a pocházela z Lidic, obce, která byla vyhlazena v roce 1942 v odvetu za atentát na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha, který spáchali příslušníci čs. zahraniční armády vysazení na území Protektorátu Čechy a Morava. Paní Lidická a s ní další ženy a dívky si prošly německými koncentráky. Na lidické muže čekala popravčí četa. Část dětí byla poslána na převýchovu do německých rodin, další zahynuly v koncentračním táboře. Do konce svého života paní Lidická neúspěšně hledala v cizině svou dceru, kterou jí po likvidaci obce vzali Němci. Pro mě jako Kladeňáka je tato tragická událost stále aktuální, je trvalou součástí historie našeho kraje. Občané Lidic obdělávali svá pole, horníci a hutníci odtud chodili do kladenských dolů a na Poldovku. Potkali se s mými předky v ulicích Kladna...

Mezi lidickými oběťmi byl také místní farář a konzistorní rada P. Josef Štemberka (2. 2. 1869 – 10. 6. 1942), který v lidické farnosti působil dlouhých, symbolicky kristovských 33 let. Obec měla svůj pěkný barokní farní kostel zasvěcený sv. Martinu biskupovi, jehož posledním patronátním páнем byl český král blahoslavený Karel Habsburský. Jednalo se však o vesnici odpadlou, kde chodilo do kostela málo lidí. Velkou část obyvatel tvořili právě havíři a dělníci z oceláren, mezi kterými bylo mnoho komunistů a socialistů. V tomto ohledu je dobré vyvrátit jeden tradovaný a s oblibou připomínaný blud o rudém Kladně. Samotné město Kladno bylo katolické, neboť v něm žilo mnoho původního patriciátu, který většinou náležel ke katolické církvi. Marxistické dělnictvo, včetně druhého komunistického prezidenta A. Zápotockého, pocházelo téměř výhradně z okolních vesnic, jako byl Libušín, Pchery, Hřebeč,

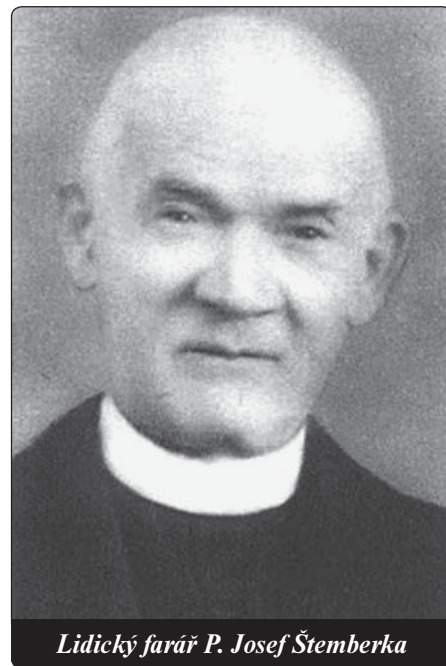
Zákolany nebo také Lidice, kde početně výrazně převyšovalo sedláky.

Kvečeru 9. června 1942 jednotky německých SS a policie uzavřely smyčku kolem Lidic, které nesměl nikdo opustit. Toho dne byl lidický farář P. Štemberka na návštěvě u kladenského arciděkana. Účel jeho cesty mohl být dvojnásobný. Buďto jel do Kladna na vikariátní konferenci, nebo se v Kladně loučil před cestou do lázní. Druhá varianta je pravděpodobnější. Pater Štemberka měl na sobě světlý oblek, tmavý měl již sbalený v zavazadlech. Vše napovídalo tomu, že byl již připraven na cestu do lázní. Podle oděvu bylo také po exhumaci těla patera Štemberky identifikováno. Letitý farář měl tímto zároveň ukončit svou 33letou duchovní službu ve farnosti. Na jeho místo měl přijít nový kněz. Pater Štemberka měl koupený dům v rodné Pecce, kde hodlal dožít svá léta spolu se svou sestrou. Bůh mu však určil palmu mučedníků a nikoliv klidné stáří.

Syn kladenského kostelníka, pozdější osobní arciděkan v Kladně-Rozdělově, tehdy mladý redemptorista P. Jaroslav Baštář (1914–1994), byl očitým svědkem návštěvy patera Štemberky na kladenské faře v onen osudový den, který předcházel vyhlazení Lidic. P. Baštář byl osobně přítomen, když na faru kdosi přiběhl a varoval patera Štemberku před návratem do Lidic s tím, že je obec obklíčována německými vojáky a že patrně hrozí místním obyvatelům nebezpečí.

Lidický kostel sv. Martina

Lidický farář P. Josef Štemberka

lům nebezpečí. Kladenský arciděkan také lidického faráře vyzval k tomu, aby se do své farnosti nevracel, a nabídl mu nocleh na kladenské faře. Pater Štemberka nabídku odmítl a s vědomím, že musí zachránit nesmrtelné duše, urychleně odjel na kole do Lidic. Tyto informace opakoval pater Baštář, vážený a vzdělaný kněz, před několika lidmi a jeho výpověď lze pokládat za historický pramen.

Za léta svého působení znal lidický farář smýšlení místních obyvatel. Věděl, že velká část z nich fakticky odpadla od víry. Modlit se za ně mohl kdekoli a kdykoli, ale připravit je na věčnost, pokud by jim hrozila násilná smrt, mohl pouze osobně. S vědomím, že se vrací k lidem odpadlým od pravého náboženství, spěchal, aby je v tomto okamžiku naposledy poučil, poskytl jim možnost návratu do církve a vyzpovídal je. Šlo mu o záchranu duší před ztracením, bez ohledu na to, že i jeho život byl ohrožen. Vědomě na sebe bral úlohu mučedníka pro víru a své bližní.

Jeho farní hospodyně Antonie Škrdlová, která sama přežila pobyt v koncentračních táborech, ve svých zápiscích uvádí, že když se 9. června večer vrátil P. Štemberka z Kladna, vtrhli do fary kolem půl jedenácté němečtí esesmani, kteří žádali klíče od kostela i fary. Na jejich výzvu uvedla vojáky ke konzistornímu radovi P. Štem-

berkovi. Němci odváželi matriky, zlaté kostelní předměty, šatstvo i koberce. Kněz a hospodyně poté museli doprovodit Němce do kostela. Bez hnutí a proti namířeným puškám musel lidický farář sledovat, jak násilně a nedovoleně vnikají esesáci do svatostánku a všechno z něj vyhadzují. Po prohlídce byli odvedeni na dvůr Horákova statku. Ženy byly poslány do školy, muži zůstali...

Němci nabídli P. Štemberkovi, že on sám jako farář může odejít a zachránit se. Okupanti mu sdělili, že jej odvezou na jakékoliv místo v protektorátu. On však prohlásil, že s Lidickými žil a zestárl a majlí oni zahynout, zahyne s nimi. Německé orgány ho neklasifikovaly jako osobu zapojenou do odbojové činnosti, resp. ukrývání zbraní či vysílaček, což byl oficiální důvod pro vyhlazení Lidic.

Samotní esesáci po válce potvrdili, že lidičtí muži odcházeli 10. června na popravu klidně, zpřímá a statečně. Nebyli spoutáni a ani jim nezavazovali oči. Je velmi pravděpodobné, že 173 mužů se tak zachovalo díky tomu, že je na poslední cestu svátostně připravil jejich farář Josef Štemberka. Dodal jim víru a odvahu a vyzpovídal je. V tak kritickém okamžiku lze očekávat obrácení a smíření s Bohem. Ke zdi Horákova statku se třiasmdesátiletý bělovlasý pastýř postavil jako jeden z posledních.

Kladenský arciděkan a vysoce vzdělaný kněz P. Jaroslav Baštář blahé paměti hovořil o tom, že u Horákova statku se po 1. světové válce odehrávalo jiné drama. Socialisté a dělníci radikálové zde nahromadili dřevěné kříže z okolí a zapálili je na znamení rozchodu s církví. Na stejném místě, kde došlo k bezbožekému ničení symbolu spásy, byli v roce 1942 popraveni lidičtí muži.

Stejnou událost připomínal pražský biskup Jan Lebeda (1913–1991), který působil mezi lety 1958–1968 jako farář v Kladně-Rozdělově, když kázal během 80. let na památných lidických poutích v blízkém buštěhradském kostele. Msgre Jan Lebeda během poutí věnovaných památce zesnulých lidických občanů hovořil o pálení křížů na budoucím popravišti u Horákova statku. Tohoto ikonoklastu se také účastnilo mnoho Lidických.

Za komunistů probíhaly pololegální pěší pouti z Přední Kopaniny u Prahy do

Lidic. V paměti poutníků, které si okatě fotografovala komunistická Státní bezpečnost, je zachována živá vzpomínka na lidická kázání biskupa Lebedy, který do Buštěhradu jezdil přímo ze svatohorské korunovační slavnosti. Komunistům byla památka kněze-mučedníka evidentně nepohodlná. O to více vzbuzovala úctu u zbožného lidu. Řadíme jej po bok kněžských mučedníků, jakými byli P. František Bernard Vaněk, Msgre Bohumil Stašek nebo svatovítský kanovník Antonín Bořek-Dohalský (viz Vejvar, S.: *V obět přinesli svůj kněžský život*, Světlo č. 4/2013).

Posmrtně byl P. Josef Štemberka oceněn 28. října 1992, kdy mu byl udělen Řád T. G. Masaryka I. třídy. V roce 2012 kardinál Dominik Duka oznámil, že církev začne posuzovat, zda má být lidický farář vyhlášen za blahoslaveného. Pater Štemberka patří k těm, kteří za života zakoušeli úctu a lásku věřícího lidu i respekt nevěřících. Křtil, oddával i pohřbíval svoje osadníky. Byl příkladem poctivého pastýře, který svoje ovce neopustil, když jim hrozilo nebezpečí. Naopak, přispěchal jim na pomoc, aby jim byl v nouzi nablízku se slovem útěchy a povzbuzoval je modlitbou. Lidice byly známé jako odpadlá a ateistická vesnice. Pater Štemberka však nehlédl na to, že marxisté některé jeho ovečky svedli, on sloužil bez výhrady všem. Doufáme, že lidický mučedník bude jednou povýšen na oltář a dostane se mu duchovní pocty za jeho mučednictví a svědectví víry.

Modleme se, aby tutéž příkladnou věrnost a obětavost za svěřené duše projevovali i jeho dnešní pokračovatelé v duchovní službě! Proto se obracíme k historii, abychom načerpali inspiraci, vyvarovali se předchozích chyb a také se povzbudili. I v novodobých dějinách šlo mnoho českých kněží trnitou cestou, na jejímž konci obdrželi palmu mučedníků. V současné době české a evropské společnosti, doufáme, nebude už nikdy hrozit kněžím smrt za to, že vykonávají svůj obětinný kněžský úřad. Ve světle svých hrdinných předchůdců, kteří neuhnuli ani v čase skutečného temna, si současný klérus má dodat odvahu a nebát se prosazovat katolickou sociální nauku – pro blaho občanů i společnosti!

Všichni kněžští mučedníci, za nás prostě!

SÁZAVSKÝ KLÁŠTER HOSTÍ VÝSTAVU KŘEŠŤANSKÝCH IKON

Díla předního současného českého ikonopisce **Martina Damiana** jsou od počátku června součástí prohlídkové trasy Sázavského kláštera. Výstava **OKNO DO NEBE**, která se koná u příležitosti jubilejního cyrilometodějského a svatoprokopského roku, je mimořádná především svým formátem. Tři desítky ikon jsou nainstalovány nikoliv jako v galerii nebo výstavní síni, ale podél celé prohlídkové trasy kláštera. Vzniká tak dojem, že jsou nedílnou součástí těchto historických prostor.

V rámci výstavy nabídne klášter k prohlídce i prostory, které běžně nejsou návštěvníkům otevřeny. Bude v nich vyhrazen prostor pro ikonopiseckou dílnu. Návštěvníci si tak budou moci prohlédnout postup a veškeré materiály, které se k tvorbě ikon používají.

Středověký benediktinský klášter na Sázavě je nejen významnou regionální dominantou a historickou památkou, je také místem ryze duchovním a kulturním. V dávné minulosti se zde setkávaly kultury východního a západního křesťanství a propojovaly umění všeho druhu. Letošní rok přináší Sázavský klášter pohled do dob byzantského umění.

Výstava je veřejnosti přístupná **do 27. září 2013 v otevřených hodinách Sázavského kláštera. V pátek 2. srpna** od 10 do 15.30 hod. představí zájemcům svá díla sám autor. **Více informací** na www.klaster-sazava.cz nebo na www.martindamian.cz.

O AUTOROVÍ

Autor ikon, Martin Damian (nar. 1973), patří mezi přední současné ikonopisce. Tvořbě ikon se věnuje od roku 2003. Jeho tvorbu výrazně ovlivnilo šestileté působení v klášteře kapucínů a setkání s pravoslavnými ikonopisci, během nichž poznal tajemství tvorby ikon dle původních technik používaných v době Byzance. V roce 2010 ilustroval knihu *Důvěřuji Bohu, a proto i bližnímu* bratra Pacifika Matějky OFMCap. Od roku 2010 vydává ve spolupráci se sestrami paulínkami omalovánky pro děti s tematikou ze života světců. I přes tvorbu dalších výtvarných dílek různého charakteru zůstávají ikony jeho velkou láskou.

ŽIVOTNÍ POUTÍ DO SVATÉ ZEMĚ s hlavními bohoslužbami Národní pouti 5. 11. – 12. 11. 2013. Přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
• tel. 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz.

Překonat nenávist – příběh obrácení Arafatova šoféra

„Ó Bože, zabíjel jsem lidi, které Ty jsi stvořil!“ vzlykal jsem. – „Vlastně nemám žít už ani o chvíli déle! Otevři hlubiny země, ať mě pohltí! Za to, co jsem udělal, zasluhuji smrt.“

„Ohromná tíže mého hříchu mi svírala hrud. A tehdy mi v uších zazněl hlas: »Odpustil jsem ti i toto.« Do mého srdce se začal navracet pokoj. Bůh nekladl mé hříchy na miskou vah a nezjišťoval, zda moje dobré skutky převažují, jak to učí islám. On mi úplně, absolutně odpustil. Pomyšlení na tak obrovské Boží milosrdenství mě zcela a beze zbytku ovládlo.“ Těmito slovy líčil Tajsir Saada zázračný okamžik svého života – setkání s živým Bohem, s Kristem, který jako jediný mohl nést jeho hříchy.

Vychovaný k nenávisti

Tajsir, zvaný také Tass, byl vychován v palestinské muslimské rodině. Narodil se roku 1951 v táboře pro uprchlíky v Gaze, kde po vzniku izraelského státu nějakou dobu žili jeho příbuzní, kteří měli dříve pozemky v Jafě. Když byly Tassovi teprve dva měsíce, jeho nejbližší i vzdálená rodina se s ním vydala na cestu do Saúdské Arábie. Jako palestinští uprchlíci doufali, že v té veskrze muslimské zemi najdou své vytoužené místo. Chlapcův otec tam založil dílnu, opravnu automobilů, a jeho služeb využíval dokonce i samotný král Saúd.

Saúdští Arabové ale Palestince přijímali s despektem. Dávali jim často najevo, že v Arábii nejsou vítanými hosty. Navíc se jim pokoušeli vnutit svoji verzi islámu – radikální vahabismus. Speciální oddíly náboženské policie někdy používaly dost brutální metody, dohlížely na to, aby všich-

ni zdejší muslimové přesně plnili předpisy islámu. Tass vzpomíná, že nějací funkcionáři zbili jeho otce jen kvůli tomu, že v době modlitby nebyl v mešitě.

Ze všeho toho utrpení, které přinášel život v cizině, Tass obviňoval Židy. To odpovídalo i vyjadřování imámů, kteří nešetřili obviněními vůči vyznavačům judaismu nebo „sionistům“ a zjevně vybízeli k jejich zabijení. V mladém Palestinci narůstala nenávist. Jeho touhou bylo vrátit se do Palestiny a bojovat proti Izraelcům.

V 60. letech minulého století se Tassův otec na rozkaz krále Saúda přestěhoval do Kataru, kde byl zaměstnán jako mechanik knížete Abdula Rahmana. Od té doby se malá země ležící nad Perským zálivem stala pro Tajsirovu rodinu druhým domovem. On sám se ale nevzdal svých plánů na boj proti Izraeli, po šestidenní válce v roce 1967 přes otcův zákaz spolu s několika kamarády utekl z domu a připojil se k palestinským bojovníkům. Začala nová etapa jeho života.

Bezohledný zabiják

Po vojenském výcviku se Tass stal ostřelovačem. Cílem jeho života se tedy stalo zabijení. Neměl žádné výčitky svědomí a nepamatuje si, kolik lidských bytostí zbyl života. Jeho partyzánská předzívka byla Džazzar – Řezník.

Mladistvého bojovníka si povšiml Jásir Arafat a vybral si ho za svého řidiče. Jistou dobu byl Tass úzce spojený s touto ikonou palestinského osvobozenécké-

ho hnutí. Později však dostal nový úkol: školit palestinské chlapce. Kromě učení bojové technice a střelbě v nich podněcoval nenávist k Izraelcům. Jak později přiznal, bez sebemenšího zaváhání způsobil strašlivou spoušť v duších těch dětí tím, jak je učil zabíjet a motivovat k sebevražedným útokům.

V roce 1970 odjel Tass do Kataru navštívit rodiče. Otec mu vzal jeho pas, aby se nemohl vrátit do Jordánska, a přikázal mu pokračovat ve studiu. Tak mu pravděpodobně zachránil život, poněvadž krátce nato bylo palestinské hnutí odporu zdecimováno a Jásir Arafat musel opustit Jordánsko.

Nenávist, kterou byl Tass nakažen, ho téměř zcela ovládla. Protože už nemohl bojovat proti Židům, obrátil svoji nenávist proti svým učitelům. Neměl žádné morální zábrany a docela chladnokrevně se pokusil zavraždit vyučujícího muslimského náboženství. Problémy, které s ním byly, přivedly jeho otce k tomu, že ho poslal do Ameriky.

Život za oceánem se Tassovi líbil. Oženil se a podařilo se mu získat právo pobytu. Ukončil studium a začal pracovat v oboru gastronomie, kde od umyvače nádobí postoupil až k funkci správce exkluzivní restaurace. Jenomže ani rodina, ani úspěchy v oboru ho nevytěžily z nenávisti k Izraeli. Dokonce právě tam, v Americe, rozmyšlel nad tím, zda by se nedalo v restauracích, které mu podléhaly, trávit Židy. Teprve po setkání s jedním z nich se v něm odehrála radikální změna...

„Musíš si zamilovat jednoho Žida“

Během pobytu v USA se Tass spřátelil s Charliem Sharpem. Jednoho dne během rozmluvy s ním se vynořila otázka náboženství a obavy ze smrti. Charlie tvrdil, že to pochází z nedostatku víry v Boha a slabé víry v něho. Potom ukázal prstem na nebe a tvrdil s úsměvem, že tam má „známé“. Od té doby Tassa trápila zvědavost. Chtěl se za každou cenu dozvědět, o jakých „konexích“ jeho přítel mluvil. Podařilo se mu to teprve po třech měsících. Tass tehdy uslyšel slova, která jím otřásla: „Jestli chceš prožívat takový klid, jaký já zažívám, musíš si zamilovat jednoho Žida.“ Pro něho, bývalého palestinského bojovníka, to bylo něco, co by absolutně nemohl udělat.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Lk 7,11–17

Ježíš šel do města – jmenovalo se Naim. Šli s ním jeho učedníci a velký zástup. Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého; byl to jediný syn, a jeho matka byla vdova. Z města ji doprovázel velký zástup. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač.“ Přistoupil k márám

a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili. Řekl: „Mládence, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, velebili Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid!“ Tato zpráva o něm se roznesla po celém Judsku i po celém okolí.

Duch Svatý uschopňuje církve k hlásání evangelia - dokončení katecheze ze str. 2

Charlie samozřejmě myslel Krista. Vzal Bibli, nazdařbůh ji otevřel a začal číst. Byla to předmluva k evangeliu sv. Jana: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“ (Jan 1,1) Když Tass uslyšel slovo Boží, spatřil náhle oslňující světlo, z něhož k němu zazníval hlas: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Teprve později se dozvěděl, že to jsou Kristova slova. (Jan 14,6) Posléze se u světla objevily dvě ruce sepnuté k modlitbě. Na jedné z nich byl vytetovaný malý křížek. Tass si připomněl, že stejné znamení viděl na ruce své chůvy v Saúdské Arábii. Pocházela z Filipín a byla to osoba, která ho zahrnovala vším dobrem. Bezpochyby se i ona musela modlit za jeho obrácení. Během tohoto vidění Tass porozuměl, že Bůh je v Trojici jediný, je dárce života plným lásky. Začal ho prosit o odpuštění zla, jehož se dopustil zabíjením lidí. Teprve v tu chvíli pocítil veliký pokoj, jaký nikdy dříve nezažil.

Charlie, který byl při tom, byl zcela zaskočen. Poznal ale působení Boží milosti a nabídl společnou modlitbu: „Pane Ježíši, jsem hříšník a lituji svých hříchů. Prosím Tě, abys mi odpustil a smyl moje hříchy svou drahocennou krví. Pane, nedokážu se sám spasit. Nemohu se osvobodit od svých hříchů, ale Ty mě z nich můžeš vysvobodit. Jsi jediným Zachráncem světa a já chci, abys byl i mým Zachráncem. Prosím Tě, abys mi odpustil a vstoupil do mého života. Proměň mě a dej mi nové srdce. Budu Tě stále milovat a půjdu za Tebou. Děkuji Ti, že slyšíš mé modlitby a osvobozuješ mou duši. Víím, že to děláš, protože jsi to slíbil. Od této chvíle patřím Tobě a Ty mně. Zbytek svého života zasvěťím službě Tobě.“

Tassův život se od chvíle, kdy se světil Ježíšovi, úplně proměnil.

Kristus léčí každý hřích

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Milovat budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.« Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“ (Mt 5,43–45) Setkání s Kristem, který je živou láskou Boha k člověku, nemohlo zůstat bez vlivu na

moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ (Jan 13,35)

Druhý prvek. V den Letnic Petr, naplněn Duchem Svatým, povstává „spolu s jedenácti“, aby „slavnostně“ (Sk 2,14) a „bez okolků“ (Sk 2,29) hlásal dobrou zvěst Ježíše, který dal svůj život za naši spásu a kterého Bůh vzkřísil z mrtvých. To je další účinek působení Ducha Svatého: odvaha hlásat novost Ježíšova evangelia všem bez okolků (*parresia*), nahlas, v každé době a kdekoli. A platí to také dnes pro církve a každého z nás: ohněm Letnic, působením Ducha Svatého se uvolňují stále nové energie misijního poslání, nové cesty hlásání spásonosného poselství a nová odvaha šířit evangelium. Nikdy se před tímto působením neuzavírejte! Žijte evangelium pokorně a odvážně! Dosvědčujte novost, naději a radost, kterou do života vnáší Pán. Citíme v sobě „sladkou a útěchyplnou radost ze šíření evangelia“ (*Evangelium nuntiandi*, 80), protože hlásání evangelia, zvěstování Ježíše nám dává radost, zatímco sobectví způsobuje hořkost, sklíčenost a skleslost. Hlásání evangelia pozvedá.

Jenom načrtnu třetí prvek, který je však obzvláště významný: nová evangelizace, církve, která evangelizuje, musí vždycky začínat modlitbou, prosbou o oheň Ducha Svatého jako apoštoly ve večeřadle. Jedině věrný a intenzivní vztah k Bohu umožňuje vycházet z vlastní uzavřenosti a odhodlaně zvěstovat evangelium. Bez modlitby se naše jednání vyprazdňuje, naše hlásání postrádá duši a není oživováno Duchem.

Draží přátelé, jak pravil Benedikt XVI., církve dnes „vnímá především vanutí Ducha Svatého, který nám pomáhá a ukazuje správnou cestu. S novým nadšením tedy pokračujeme a děkujeme Pánu.“ (*Promluva na závěr synodu*, 27. října 2012) Denně obnovujeme důvěru v působení Ducha Svatého, důvěru, že On jedná v nás, On je uvnitř nás, dává nám apoštolskou horlivost, pokoj a radost. Nechme se od Něho vést, budme muži a ženami modlitby, kteří odvážně dosvědčují evangelium a stávají se v našem světě nástroji jednoty a společenství s Bohem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Tassa. Už druhého dne zrána, když zatoužil pomodlit se, linula se z jeho úst spontánní modlitba velebící Izrael. Zpočátku ho ta touha přát Židům všechno dobré zarazila. Copak on, Palestinec, se může chovat tímto způsobem? Což se tím nezříká svého národa a jeho hodnot? Pochybnosti rozptylovala pravidelná a uvážlivá četba Písma svatého a stále bližší poznávání Krista. Později připustil: „Charlie Sharpe mi řekl, že najdu vnitřní klid, jestliže si zamiluju jednoho Žida. Ten Žid, Ježíš Kristus, odstranil z mého nitra ve mně zakořeněnou nenávisť vůči jiným Židům. Ti lidé přestali být mými nepřáteli! Místo toho se stali prostřednictvím Abraháma mými pokrevními příbuznými. Poznal jsem, že čím víc se blížíme k Ježíšovi, tím víc jsme schopni smíření mezi sebou. Mé srdce bylo očištěno od nenávisť.“

V Tassově novém životě se nezměnil jenom jeho vztah k dávným nepřátelům. To, že odevzdal život Kristu, způsobilo,

že se zlepšil jeho vztah k manželce Karen. Tass se s ní oženil jenom kvůli tomu, aby dostal zelenou kartu, která ho opravňovala k pobytu v USA, a chystal se ji opustit. Karen se cítila využívaná a obelhávaná, zvláště poté, co se dozvěděla o manželských zradách a jeho plánech na ukončení jejich manželství. Proces uzdravování a hojení starých ran probíhal pozvolna, ale účinně. Díky vytrvalé modlitbě a četbě Písma svatého, ale i upřímnosti a opravdovosti víry se Tass učil získávat důvěru své ženy, která mu nakonec odpustila jeho viny, které se jí týkaly.

Kristus naději pro Izmaela

Po obrácení Tass poznal, že jeho posláním je přinášet pravdu o zmrtvýchvstalém Kristu. Navštěvoval mešity a synagogy a vyprávěl tam svůj příběh. Ačkoliv se převážně setkával s nevraživostí a odmítáním, přece jen nacházel hodně sobě podobných bývalých muslimů, kteří uvěřili

v Krista. Měl velkou radost z obrácení svých dětí. Mladistvý Ben se stal křesťanem o tři měsíce dříve, než jeho otec zažil setkání s Kristem. Svou víru ale skrýval, protože se bál otcovy násilnické reakce a dalších následků. Zároveň podle rady jednoho křesťanského duchovního dával otcovi najevo větší lásku, modlil se za něho a ostatní nechával na Bohu. Následně i Tassova dcera Farah přijala víru v Krista, rok po svém otci.

Přelomem v Tassově životě byla cesta na Blízký východ. Vrátil se tam jako zakladatel organizace „Naděje pro Izmaela“, která se odvolávala na tradici prvorozeného syna Abraháma, jenž je považován za „předka“ Arabů. Cílem organizace se stalo úsilí o mír a smíření mezi znepřátelenými národy židovským a arabským namísto nenávisti, v níž jsou vychovávána pokolení Palestinců, nenávisti, kterou Tass kdysi sám zaséval do palestinské mládeže.

Tass bydlel spolu se ženou v Gaze, kde evangelizační dílo neopustil. Ukazovalo se, že v této podle statistik téměř stoprocentně muslimské oblasti bydlí také křesťané, kteří se podobně jako Tass obrátili pod vlivem nadpřirozeného osobního setkání s Kristem.

„Hodně z nich začalo věřit v Ježíše Krista po zvláštním zážitku ve snu. Jeden dvaadvacetiletý chlapec patřil předtím do Hamásu a hlásil se jako dobrovolník, že se stane sebevražedným teroristou. Jedné noci ve snu spatřil Ježíše. Připomnělo mi to Boží slova, která pronesl prorok Izaiáš: »Dal jsem odpověď' (...) , dal jsem se nalézt těm, kdo mě nehledali. Řekl jsem: *Hle, tady jsem, jsem tady!*‘ pronárodu, který nevzýval mé jméno.« (Iz 65,1)

Politické předáky, kteří toužili ovládat obyvatelstvo, takové události dováděly přímo k šílenství. Mohli zakázat všechny evangelizační akce i možnosti přijímání křesťanských programů, mohli omezit příjezd a výjezd kazatelů, dokonce mohli zničit všechny exempláře Bible v pásmě Gazy. Ale co mohli dělat v situaci, kdy se Ježíš komusi objevil ve snu v jeho vlastním domě a pravil: »Vstaň a pojď za mnou?« Boží poselství o lásce a odpuštění se prodíralo skrze nejpevnější lidské blokády,“ tvrdí Tajsir Saada.

Taková neobvyklá obrácení vysvětluje následujícím způsobem: „Velká část muslimů přichází k víře v Ježíše skrze vidění,

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás zvu, abyste byli silní a rozhodní ve víře a modlitbě, až vaše modlitby budou silné, že otevřou Srdce mého milovaného Syna Ježíše. Modlete se, děti moje, modlete se neustále, dokud se vaše srdce neotevře Boží lásce. Já jsem s vámi a přimlouvám se za všechny a modlím se za vaše obrácení. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. května 2013

snů nebo jiné nadpřirozené zážitky. Jsem přesvědčen, že se to děje ne proto, že jsme nějak obzvlášť vnímaví, ale opačně: proto, že jsme zatvrzelí. Další, kteří se obračejí hned po uslyšení dobré zvěsti, jsou asi nejvíce blahoslaveni. Jejich obrácení může být rozumovým rozhodnutím, když ve své mysli akceptují nejdůležitější fakta evangelia a poté to prožívají emocionálně a srdcem.“

Zabít odpadlíka

Pro Tassa bylo jednou z nejobtížnějších věcí navázání vztahů s jeho palestinskou rodinou. Brzy po svém obrácení napsal příbuzným dopis, ve kterém objasňoval příčiny tohoto rozhodnutí. Jako odpověď dostal stejně obšírný dopis, který by bylo možno shrnout do slov: „Zbláznil ses! Pokud se okamžitě nevrátíš k islámu, zabijeme tě při první příležitosti.“ Odtržení od lidí sobě blízkých bylo pro Tassa zvláště bolestné a těžké. Pominul nebezpečí a rozhodl se, že se vypraví na setkání se starým otcem. Počítal s možností, že bude zavražděn, proto prosil své známé křesťany o horoucí modlitbu za tento úmysl. Na letišti v hlavním městě Kataru už ho čekali bratři. Když Tass spatřil za pasem staršího bratra pistoli, ještě důrazněji si uvědomil závažnost situace: „Najednou mi došlo, že přítomnost tří mužů znamenala, že teď a tady bude vykonáno čestné usmrcení. Měli být svědky podle muslimského práva *šaría*. Za chvíli mě bratr políbí na hlavu a položí mi předepsanou otázku: »Vrátíš se k islámu?« Když odpovím záporně, otázku zopakuje. Pokud znovu odpovím záporně, bude otázka zopakována ještě potřetí. Jakmile uslyší třetí odmítnutí, zastřelí mě na místě, u vchodu na letiště.“ Přece však došlo k setkání Tassa s rodiči a k rozmluvě s nimi, po níž kupodivu otec slavnostně prohlásil, že prokleje každého, kdo by chtěl ublížit jeho synovi.

S přesvědčením, že každý muslim potřebuje slyšet pravdu o Ježíši Kristu, Synu Božím a Spasiteli světa, se Tass odvážil evangelizovat i Jásira Arafata, kterého jako mladík obdivoval a zbožňoval a na jehož rozkazy zabíjel Židy.

Důvěřuj Pánu

Příběh Tajsira Saady ukazuje, že jediné Kristus může lidstvo vyléčit z hříchů šířících mezi lidmi nesoulad a nenávist a z jejich tragických důsledků. „Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky,“ (Př 3,5-6) – tato slova obzvláště zasáhla Tassa, když po svém setkání s Kristem četl Bibli. Stala se mottem jeho života: „To je klíč k pravému životu: »Důvěřuj Hospodinu.« Pokaždé, když se ocitnu v kritické situaci, jako bych slyšel Boží hlas: »Důvěřuj mi.« Řešení každého konfliktu, do kterého jsme byli vtaženi, nezávisí na našich dovednostech, ale na spoléhání na Boha, na důvěře v něho. Tak se křivé stezky stanou přímými – v našich rodinách, společenstvích i společnosti na celém světě.“ Proč tomu tak je? Proto, že: „Ježíš, který přišel na svět a přinesl pokoj a smíření, působí dnes úplně stejně jako před dvěma tisíci lety. Promlouvá k otevřeným srdcím slovy Pisma svatého, když se jen někomu podaří získat jeho exemplář nebo najít text na internetu. Přichází ve snách a viděních, obzvláště k muslimům. Nabízí svůj dar odpuštění lidem všech zemí a kultur. Přijímá s radostí každého člověka, který zatouží připojit se k jeho rodině. A když nás On přijme, dostáváme výsadu ohlašovat dobrou zvěst těm, kteří se musí zamyslet nad tím, co že to máme s tím Ježíšem.“

Podle knihy T. Saady:
Byl jsem Arafatovým člověkem
Z Mihuycie się 2-2013 přeložila -vv-

Katechismus andělů (25)

ANDELE STRÁŽNÍ LIDÍ (3)

Jaký dosah má působnost anděla strážného?

Anděl, kterého Bůh pověřil ochranou lidí, se zajímá o všechno, co přímo nebo nepřímo směřuje ke spáse. Řízení města, rodiny, školy a stejně tak farnosti či kláštera jsou částmi onoho prvotního prostoru, kde andělé strážní vykonávají svou ochranu. Jak by mohli chybět při úvahách moralisty, při rozhodování zákonodárce nebo při citlivém vnímání umělce? V čase, kdy namalovaný či vyfotografovaný obraz obvykle zaujímá místo, které náleží uvažování, andělská inspirace vykonává všudypřítomně svůj vliv na představitost tvůrce těchto smyslově vnímatelných forem, jejichž velká moc sugesce je velmi dobře známa.

Má anděl strážný výsadní vliv na inspiraci uměleckých děl?

Ano, protože andělé vědí ještě lépe než my, jakému vlivu se umění těší ve společnosti. Jejich činnost blízko básníků a umělců má veliký význam: kdo by nezaznamenal vliv obrazu na úvahy moderního člověka? Dábové toho děsivě využívají k ničení díla Božího. Jak by andělé, tyto bytosti pronikavé inteligence a neúnavné dobroty, mohli nevzít do svých duchovních rukou obrazotvornost svých pozemských bratří, umělců, básníků a hudebníků, aby zde zanechali nějakou stopu nádhery nebeského království?

Jak pomáhá přítomnost andělů rozumu?

Dvěma způsoby. Předně tím, že ho chrání před každým nebezpečím omylu; neboť je známo, jak zničující důsledky mohou mít omyly na lidskou duši. Potom pozitivně skrze osvícení: tím, že sdílí rozumu své vlité ideje, dodává mu sílu jasnosti, nutnou k poznávání pravdy. Ví se, že svatý Tomáš Akvinský proto tak často vyzýval svého anděla strážného.

Je modlitba věřícího ke svému andělu strážnému nezbytná pro získání vytoužené pomoci?

Dom Vonier odpovídá: „Byl by omyl věřit, že opatrování člověka nebeskými

bytostmi je zajištěno jedině jako výsledek modlitby; je mu dáno způsobem absolutním, jako neodvolatelné pravidlo Boží prozřetelnosti. Je to především tato ochrana, která uchovává lidský rod a jeho jedince v jejich přirozené dokonalosti, a bez nadsázky je možné říci, že lidský rod by již dávno podlehl svým nepřítelům a škodlivým vlivům, kdyby nebylo neustálých zásahů těchto přízračných sil, stále připravených napravovat a bránit.“ (*Les Anges*. Paris, Spes 1938)

Nicméně modlitba k andělu strážnému byla vždy doporučována jako velmi užitečná pro duše.

S Dom Vonierem můžeme tvrdit, že „lidský rod měl úděl, který až doposud přesně poznával, právě proto, že byl pod ochranou duchů, věrnou ochranou, která se vztahuje na všechny a jež je nejtrvalejším článkem ochrany lidského rodu. Abychom více zdůraznili tento fakt, můžeme opět tvrdit, že kdyby lidský rod neměl tuto ochranu duchů, jeho dějiny by

byly jistě jiné a bezmezně chmurné, i když je pro nás nemožné určit činy a události, které mohou být přímo přisouzeny duchům pečujícím o lidi.“ (*tamt.*)

Jak svatý Tomáš Akvinský vysvětluje důvod ospravedlňující toto strážení?

Prozřetelnost Boží, která řídí bytosti níže postavené bytostmi vyššími, přidělila lidem anděly pověřené jejich ochranou, aby je přiváděli k dobru (I, q. 113, a. 1). Každý člověk má svého anděla strážného; poněvadž, jako je pravděpodobné, že každý rod a každý druh tvorů je chráněn anděly, aby byla zajištěna jeho trvalost, tak člověk, který je svou duší nesmrtný, musí mít také individuálně anděla strážného, než dospěje na konec své zkoušky (srov. STh I, q. 113, a. 2, a. 4). Tento anděl nám není dán až od chvíle našeho křtu, protože je nám přidělen pro naši rozumovou přirozenost, a ne pro náš titul křesťana.

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánec
a P. Štěpán M. Filip OP

PUTUJTE S NÁMI DO MEDŽUGORJE NAČERPAT DUCHOVNÍ SÍLU A MÍR

Cestovní agentura „Dvě Srdce“/Monika Štampfelová

Zařizujeme ubytování, tlumočení, program i dopravu – podle vašich potřeb (možný nástup přímo u domu). Vyberte si z bohaté nabídky termínů. Při pouti se seznámíte s medžugorskými událostmi, s poselstvími z těchto mariánských zjevení, rozvíjíte svoji víru, kajicnost, modlitbu, a tak získáváte MÍR.

PLÁN POUTÍ 2013:

19. 6. – 27. 6. (9d) 32. výročí zjevení
30. 6. – 8. 7. (9d) zjevení pro Mirjanu • slavnost sv. Cyrila a Metoděje • sv. Marie Gorettiová • SEMINÁŘ MANŽELSKÝCH PÁRŮ (účast na semináři 60 € za pár, zajištěno hlídání dětí) • (zastávka u moře)
7. 7. – 15. 7. (9d) sv. Jindřicha • KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ (pro kněze zdarma) • (zastávka u moře)
17. 7. – 24. 7. (8d) sv. Magdalény • sv. Brigity, patronky Evropy
29. 7. – 7. 8. (10d) (1. den u moře) • MEZINÁRODNÍ FESTIVAL MLÁDEŽE
30. 7. – 7. 8. (8d) MEZINÁRODNÍ FESTIVAL MLÁDEŽE • (sleva 2200 Kč)
13. 8. – 23. 8. (11d) slavnost Nanebevzetí Panny Marie • Panny Marie Královny • (s možností 2 dnů u moře a návštěvy vodopádů)
4. 9. – 9. 9. (6d) Narození Panny Marie
11. 9. – 16. 9. (6d) Jména Panny Marie • Povýšení sv. Kříže • Křiževac • Panny Marie Bolestné

23. 9. – 29. 9. (7d) Svatováclavská pouť • noční adorace
30. 9. – 10. 10. (11d) sv. Terezie od Dítěte Ježíše • sv. andělů strážní • zjevení pro Mirjanu • sv. František, sv. Simeon • KRÁLOVNA POSVÁTNÉHO RŮŽENCE
17. 10. – 21. 10. (5d) krátká pouť v mariánském měsíci říjnu • sv. Lukáš
23. 10. – 28. 10. (6d) pouť v mariánském měsíci říjnu • noční adorace • státní svátek
30. 10. – 4. 11. (5d) závěr měsíce růžence • slavnost Všech svatých • „dušičky“ • zjevení pro Mirjanu
20. 11. – 27. 11. (8d) Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě • slavnost Ježíše Krista Krále • výročí úmrtí fra Slavka Barbariće • noční adorace
6. 12. – 10. 12. (5d) adventní období • slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie
21. 12. – 27. 12. (7d) závěr adventu • hlavní vánoční svátky • vánoční představení
28. 12. – 5. 1. 2014 (9d) Silvestr • Nový rok • slavnost Matky Boží, Panny Marie • mimořádná zjevení • svátek Jména Ježíš

Příhlášky na e-mail monikamed@seznam.cz, SMSkou na tel. 00420 604 119 931 nebo 0038 763 344 671. Finančně slabší možnost slev. Platby předem na účet 6050359/0800 nebo přímo Monice Štampfelové.

Ceny poutí trvajících 5–8 dnů 2500 Kč, poutě 9 a více dnů 2600 Kč za dopravu + za ubytování v penzionu s možností vlastního vaření 10 € x počet nocí, nebo stanování 4 € za noc/osobu.

Kristofobie

Jsmo svědky toho, jak nejrozšířenější sdělovací prostředky s chorobnou posedlostí vedou neustálou protikatolickou propagandu. Již mnoho let v nich probíhá kampaň plná nenávisti a lži vůči katolické církvi.

V hlavních sdělovacích prostředcích se tak manipuluje s pravdou, s polopravdami, využívá se lži, aby se ve vědomí lidí vytvářelo přesvědčení, že katolická církev je zločinná organizace a duchovenstvo je „banda vyžírek“, pedofilů a sexuálních zvrhlíků. Kde se bere ta „nestranná“ nenávist k duchovenstvu a věřícím katolické církve? Proč dochází k tak gigantické manipulaci, k takovému výběru informací a způsobu jejich interpretace, aby výsledkem byla lež, aby se zasévalo znechucení, averze a nenávist ke katolické církvi? Odpověď dal sám Je-

žíš Kristus: „Kdybyste náleželi světu, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.“ (Jan 15,19)

Svoboda slova, která slouží lži, pohrdá těmi, kteří mají jiný názor a vyznání, způsobuje strašlivou křivdu těm všem, kteří lež přijímají jako pravdu. Masové sdělovací prostředky, jež využívají lež k manipulaci s vědomím člověka, jsou nástrojem ovládnutí a zotročování, protože nemůže být svoboda tam, kde vládne lež. Jedním z nejoblíbenějších témat stále omílaných ve sdělovacích prostředcích

je pedofilie v církvi. Jaká jsou fakta? Bádání odborníků v USA potvrzuje, že pouze 0,05 % veškerých případů pedofilie se týká kněží, zatímco 30 % se děje v rodinách. Podobné to je v Itálii. V Německu od roku 1995 do poloviny roku 2010 došlo k 210 000 pedofilním případům, ale pouze 94 z nich se týkalo katolické církve. Seriózní vědecké instituce, mezi jinými i německý Kochův institut, tvrdí, že 60 % nemocných AIDS jsou homosexuálové, 40 % pedofilů jsou gayové, ačkoliv homosexuálové představují jen 2 % z celé populace. Takovou hrozbu pedofilie, jaká se vyskytuje u homosexuálů, nenajdeme v žádné jiné společenské skupině!

P. prof. Dariusz Oko v jednom ze svých rozhovorů zdůraznil, že „jestliže ve vězení máme 1 000 pedofilů, najdeme mezi nimi snad jednoho kněze a nějakých 400 gayů. Tak se ptám, proč se tolik mluví o kněžích, když to je jediný kněz na 1 000 pedofilů, a nemluví se o 400 gayích? Ve sdělovacích prostředcích se na kněze útočí nejhorsím způsobem, ale o gayích se nesmí říct ani jediné kritické slovo. To je velká manipulace, naprostá nepoctivost a záměrná propaganda. Pokud se tolik píše a mluví o pedofilních kněžích, očekáváme rovněž, že se 400x víc bude psát o pedofilních gayích. To je přece logické. Pokud se tak pečlivě zkoumá jev pedofilie v jedné společenské skupině, u kněží, je ho přece třeba stejným způsobem sledovat i v jiných skupinách – u novinářů, učitelů, politiků, ale především u gayů, protože tam je toho nejvíce. Pokud nám jde skutečně o pravdu, o dobro dětí, a nejenom o kristofobii, katofobii, heterofobii, o nenávist vůči církvi.“

Katolická církev je jediná instituce na světě, která rozhodným a důsledným způsobem řeší případy pedofilie u kněží, kde je takových případů v procentech mnohonásobně méně než v jiných prostředcích. Skutečně jsme na mnoha místech ve světě měli co do činění se sexuálními skandály, na nichž se podíleli katoličtí kněží. Tím hůř, že ti zvrhlíci páchali ty hrozné činy pod pláštíkem svátosti kněžství. Zde se nedá najít žádná omluva, ale je zapotřebí pamatovat na to, že ti lidé páchali ony strašné morální zločiny, poněvadž se zpronevěřili Kristovu učení. Takovým způsobem zradili Krista i církve.

Typický nový kněz v USA: 32letý muž, katolík od kolébky, který se modlí růženec a účastní se eucharistické adorace

Typický kandidát kněžského svěcení v roce 2013 je dvaatřicetiletý katolík od kolébky, který má tři nebo více sourozenců a již před vstupem do semináře se pravidelně modlil růženec. Vyplývá to z průzkumu provedeného mezi 366 ze 497 mužů, kteří mají být letos v USA vysvěceni na kněze.

Průzkum organizovalo *Centrum pro aplikovaný výzkum apoštolátu*.

31 % světců se narodilo v zahraničí. Seminaristé narození v zahraničí žijí ve Spojených státech průměrně 14 let a do USA přišli ve věku 24 let.

Velmi vysoké procento světců navštěvovalo katolickou základní školu (42 %), katolickou střední školu (42 %) nebo katolickou vysokou školu (44 %).

Věkový medián světců je 32 let, průměrný věk 35,5 roku.

9 % z nich jsou konvertité, kteří byli do katolické církve přijati průměrně ve věku 24 let.

34 % má příbuzného, který byl knězem nebo řeholníkem. V 81 % případů jsou oba rodiče katolíci.

Před vstupem do semináře se 68 % světců pravidelně modlilo růženec a 62 % se pravidelně účastnilo eucharistické adorace.

Světcenci obvykle začali uvažovat o kněžství v 16 letech.

20 % má pět nebo více sourozenců, 10 % má čtyři sourozence, 22 % má tři sourozence, 24 % má dva sourozence, 21 % má jednoho sourozence a 3 % nemají žádné sourozence. 40 % z nich jsou nejstarší děti v rodině.

47 % bylo zapojeno do skupiny mládeže ve farnosti a 35 % bylo členy skautu. 20 % se účastnilo Světových dní mládeže.

Před vstupem do semináře 67 % sloužilo jako ministranti, 55 % jako lektoři a 46 % jako mimořádní udělovatelé svátého přijímání.

*Catholic Culture, 13. 5. 2013
(podle www.res.claritatis.cz)*

Sexuální zneužívání duchovenstvem - i nadále rozhodné kroky Vatikánu

Zachovali se jako Jidáš, který zradil Krista, přestože byl jedním z jeho apoštolů. Svou zradou se sám zřekl společenství s Kristem. Může snad Jidášova zrada koho koliv opravňovat k tvrzení, že všichni ostatní apoštolové jsou stejní jako Jidáš? Je snad logické a oprávněné odmítnout Krista a jeho mystické Tělo, čili Církev, jen proto, že Jidáš zradil?

Je třeba ke všem bolestným faktům přistupovat čestným způsobem, ne formou pokrytecké a pomlouvačné hysterie, která se pokouší podsouvat, že sexuální zneužití jsou specifickým rysem katolictví, že všichni kněží jsou právě takoví. Člověk je svobodný a může říct Kristu: ne. Hřích Jidášovy zrady se v různých podobách opakuje v dějinách dalších pokolení. Taková je prostě skutečnost „tajemství zla“, kterému se dobrovolně může vzdát i člověk, který byl Kristem ve svátosti kněžského svěcení obdarován svatým darem.

Jak máme reagovat na konkrétní fakta dnešních jidášovských zrad? Bylo by snad uvážené následující tvrzení: Že jsem velice pohoršený Jidášovou zradou, a proto nechci mít nic společného se zbylými apoštolůi se samotným Ježíšem Kristem? Copak by byly oprávněné výtky Ježíši Kristu a jiným apoštolům za to, že Jidáš zradil? Lze snad hřích odmítnutí Krista i společenství církve ospravedlnit faktem zrady nějakého dnešního Jidáše? Kdyby člověk reagoval tímto způsobem, člověk by sám sebe dovedl ke ztrátě víry a k tak obrovskému pokrytectví a slepotě, že by spatřoval zlo jenom v jiných, a nikdy ne v sobě samotném. Jediná správná reakce na všechny ty případy pohoršlivých jidášovských zrad je čím dál těsnější sjednocení se s Ježíšem skrze svátosti pokání a Eucharistie, neustávající modlitba spojená s postem a bolest nad ranami způsobenými Kristu i společenství církve.

Zlo je třeba rozhodně označit a pojmenovat, avšak o samotného hříšníka poté, co mu budou uděleny příslušné kanonické sankce, náleží pečovat s láskou, vyjádřenou v modlitbě za jeho obrácení a smíření se s Bohem. Církev je jediné společenství na světě, na které mají právo všichni hříšníci. Hovoří o tom i sám Ježíš: „Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.“ (Lk 5,32) Ježíš miluje láskou, která odpouští všechny hříchy; touží hříšníky shromáždit ve své církvi proto, aby

Podle vatikánského komuniké papež František pověřil představeného Kongregace pro nauku víry, aby pokračoval v „rozhodných krocích“ papeže Benedikta XVI. ve věci sexuálního zneužívání duchovenstvem.

Při setkání s prefektem Kongregace, arcibiskupem Gerhardem Müllerem, vyslovil papež František přání, aby se držel linie nastolené Benediktem XVI. – rozhodných kroků týkajících se případů sexuálního zneužívání, zejména podpory opatření na ochranu dětí. Papež rovněž zdůraznil, aby Kongregace poskytla „pomoc mnohým, kteří se v minulosti stali obětmi takového násilí“ a aby zajistila „spravedlivý proces s těmi, kdo jsou vinni“.

Papež v prohlášení pro Rádio Vatikán zároveň vyzval arcibiskupa Müllera, aby

i nadále usiloval o „závazek biskupských konferencí formulovat a vykonávat potřebné směrnice v této oblasti, protože to má velký význam pro svědectví Církve a její důvěryhodnost“.

Arcibiskup v promluvě při výročním shromáždění členů Papežské akademie pro život na začátku letošního roku mj. řekl: „Na modernost může mít Církev jen jednu odpověď – tu, která je zcela věrná učení magisteria, především v otázkách sexuální morálky, protože právě tam se doktrína dotýká života.“ A dále: „Ano, bojujeme za mír a spravedlnost ve světě, ale zároveň musíme přesvědčivě ukázat církevní vizi života, lásky a sexuality, včetně skutečné nemorálnosti potratu a antikoncepce.“

LifeSiteNews, 5. 4. 2013

je osvobozoval z otroctví zla a činil svatými. Pro Ježíše neexistují ztracení lidé a bezvýchodné situace. Svaté Faustyně řekl: „Čím větší ubohost, tím větší právo má na moje milosrdenství, a přesvědčuj všechny duše, aby důvěřovaly nekonečné propasti mého milosrdenství, protože je toužím všechny zachránit. Zdroj mého milosrdenství byl otevřen na kříži ostrím kopí pro všechny duše – nikoho jsem neodmítl.“

Milovat všechny hříšníky takové, jací jsou, dokáže jenom Bůh. Proto máme právo zavrhnout zlo a hřích, ale nemáme právo zavrhnout a soudit hříšníka samotného, poněvadž to může dělat pouze Bůh sám. Proto nás Ježíš varuje: „Nesudte, a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi.“ (Lk 6,37) Církev je tajemstvím mystického Těla Ježíše Krista, je tedy společenstvím božským i lidským. Je svatá Kristovou svatostí, ale tvoří ji lidé hříšní, proto musíme tak často trpět díky působení jejich údů. Podobně jako v rodině je třeba mnohdy hodně trpět kvůli nejružnějším hříchům a chybám rodičů nebo příbuzných. Tím, že se urážíš, že kritizuješ, své nejbližší nezměníš. Podobné to je s církví, která je společenstvím Krista s hříšníky. Je možné se kvůli nějaké jidášovské zradě někoho z jeho členů urazit, církev opustit nebo po ní na efekt plivat. Ale ona nepřestane být

dál tím jediným společenstvím, v němž Kristus touží zachránit každého člověka. A proto prostřednictvím svaté Faustyny Ježíš Kristus neustále vyzývá a varuje: „Stíhám svým milosrdenstvím hříšníky na všech jejich cestách a mé Srdce se raduje, když se oni ke mně vracejí. Zapomínám na hořkosti, kterými sytili mé Srdce, a raduji se z jejich návratu... Řekni hříšníčkům, že na ně stále čekám, naslouchám úderům jejich srdce, kdy bude bít pro mě. Napiš, že k nim hovořím skrze výčitky svědomí, skrze neúspěchy a utrpení, skrze bouře a blesky, promlouvám skrze hlas církve, a pokud zmaří všechny mé milosti, začínám se na ně hněvat, ponechávaje je samým sobě a dávaje jim to, po čem touží.“ (*Deníček*, 1728)

Odedávna, a zvláště v současné době odmítání veškerých morálních zásad, v době všeobecně rozšířené pornografie a demoralizace, pouze katolická církev nazývá zlo pravým jménem a brání hodnotu každého člověka od chvíle početí až do přirozené smrti. V současném světě je pouze společenství katolické církve nejbezpečnějším místem pro děti a mládež, kde mohou dotvářet svůj charakter, od Krista se učit milovat čistým srdcem a dozrávat k zodpovědnému přijetí svátosti manželství.

Z Miłujcie się! 2-2013 přeložila -vv-

Pondělí 10. 6. 2013: 6.05 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6.35 Libanonský odkaz 6.55 Terra Santa News. 5. 6. 2013 7.15 V pohorách po horách – Radhošť 7.25 Přejeme si... 7.40 Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem 8.00 Pro vita mundi (25. díl). Mgr. Dagmar Tisovská (1. díl) 8.40 Godzone magazín 9.10 Jezuité o: František Xaverský 9.30 Skryté poklady. Olga 10.05 Nedělní čtení. 10. neděle v mezidobí 10.35 NOEkreace (186. díl) 10.45 Léta letí k andělům (52. díl). Petr Larva 11.05 Cirkus Noeland 11.35 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 11.40 Klaunský pohádkový kuffík (8. díl). O líné Lálince 12.00 Polední modlitba [L] 12.05 Poutníci na Dostavníku 2012 [P] 12.40 Doma, to je něco úžasnýho... 13.35 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14.05 Unitate 14.20 CHKO Beskydy (1. díl) 14.40 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) 15.30 Obec Moravany nad Váhom 15.40 V souvislostech (14. díl) 16.00 Až na konec světa 17.00 NOEparáda (219. díl) [L] 18.05 Dotek naděje 18.25 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 18.30 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl). O pracovitě Elence 18.40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl). autor a průvodce Marek Orko Vácha 19.00 Práce Charity v Mexiku 19.20 Ars Vaticana (7. díl) 19.30 Přejeme si... 19.45 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 [P] 20.00 Příběhy odvahy a víry. Návrat (10. díl). Španělské děti v SSSR [P] 20.25 Klapka s... (64. díl) [P] 21.30 Na koberečku 21.40 Polabský lužní les 22.00 P. Daniel Ange – Byl mrtev, a zase žije 22.45 Hudba na pražské Loreť 23.20 NOEkreace (186. díl) 23.30 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0.05 Kulatý stůl. Mobilní hospicová péče 1.35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 11. 6. 2013: 6.05 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 6.15 HLASOPLET 6.40 Darkovice, křížovou cestou 7.15 Cesta k andělům (74. díl). Radim Ucháč 8.05 Věčná řeka 9.10 AIDS v Nigérii 9.25 Jezuité o. František Xaverský 9.45 Budu pomáhat. Okamžik 10.00 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10.30 P. Daniel Ange – Byl mrtev, a zase žije 11.15 Přejeme si... 11.30 Obec Plavnica 11.40 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 11.45 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl). O pracovitě Elence 12.00 Polední modlitba [L] 12.05 Platinové písničky (52. díl). Dechovka 12.35 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 12.45 Ars Vaticana (7. díl) 12.55 Unitate 13.10 Eucharistie. Odráčení apoštolů 13.40 V zákulisí 14.15 V pohorách po horách – Radhošť 14.25 Kulatý stůl. Mobilní hospicová péče 16.00 Přejeme si... 16.15 Josef a jeho bratia 17.00 Léta letí k andělům (52. díl). Petr Larva 17.20 Výchova a občanství 17.45 Včely a Ľudia 17.55 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 18.00 Cirkus Noeland 18.30 Klaunský pohádkový kuffík (10. díl). O sobecké Růžence [P] 18.45 Dávní hrdinové. Vyzrazení 19.10 NOEkreace (186. díl) 19.20 Svoboda, kterou nám Bůh dal. Salesiáni v Žepči 19.40 Zpravodajské Noeviny (496. díl). 11. 6. 2013 [P] 20.00 Misie naživo – Haiti [L] 21.00 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 21.15 Outdoor Films s Josefem Franzem 22.50 Zpravodajské Noeviny (496. díl). 11. 6. 2013 23.05 Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem 23.25 Terra Santa News. 5. 6. 2013 23.50 Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou 1.10 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 12. 6. 2013: 6.05 Zpravodajské Noeviny (496. díl). 11. 6. 2013 6.20 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) 7.10 NOEkreace (186. díl) 7.20 Polabský lužní les 7.35 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 7.45 Cvrlikání (19. díl). Přelet M.S. 8.50 Tam a spát 9.00 Pro vita mundi (25. díl). Mgr. Dagmar Tisovská (1. díl) 9.50 Na koberečku 10.00 NOEkreace (186. díl) 10.10 Osmý tón Svätého Hostýna 10.30 Generální audience papeže [L] 11.45 Ars Vaticana (7. díl) 12.00 Polední modlitba [L] 12.05

Klapka s... (64. díl) 13.05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl). autor a průvodce Marek Orko Vácha 13.35 Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem 13.55 Dotek naděje 14.15 Jezuité o: František Xaverský 14.35 Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou 16.00 NOEparáda (219. díl) 17.00 Mladí talenti mezi věřícími 17.25 Godzone magazín 18.00 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18.30 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl). O soucítěním Standovi [P] 18.45 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 18.50 Zprávy z Věčného města. 10. 6. 2013 19.00 Léta letí k andělům (60. díl) [P] 19.20 Terra Santa News. 12. 6. 2013 [P] 19.40 Přejeme si... [P] 20.00 Večer chval (27. díl). Skupina DOSS [L] 21.10 P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... 22.30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23.20 Generální audience papeže [P] 23.50 CHKO Beskydy (1. díl) 0.15 Zpravodajské Noeviny (496. díl). 11. 6. 2013 0.30 HLASOPLET 0.55 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 13. 6. 2013: 6.05 Léta letí k andělům (60. díl) 6.25 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl). autor a průvodce Marek Orko Vácha 6.45 Výchova a občanství 7.10 Platinové písničky (52. díl). Dechovka 7.40 Unitate 7.55 Příběhy odvahy a víry. Návrat (10. díl). Španělské děti v SSSR 8.20 Svoboda, kterou nám Bůh dal. Salesiáni v Žepči 8.40 Věčná řeka 9.45 Přejeme si... 10.05 Kulatý stůl. Mobilní hospicová péče 11.35 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 11.40 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl). O soucítěním Standovi 12.00 Polední modlitba [L] 12.05 Misie naživo – Haiti 13.10 Terra Santa News. 12. 6. 2013 13.35 Generální audience papeže 14.05 Skryté poklady. Olga 14.35 Pro vita mundi (25. díl). Mgr. Dagmar Tisovská (1. díl) 15.15 Godzone magazín 15.45 Zpravodajské Noeviny (496. díl). 11. 6. 2013 16.05 Eucharistie. Svátek nekvašených chlebů [P] 16.35 V zákulisí 17.05 V pohorách po horách – Radhošť 17.15 Přejeme si... 17.35 Ars Vaticana (8. díl) [P] 17.45 NOEkreace (186. díl) 18.00 Dávní hrdinové. Vyzrazení 18.25 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 18.30 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl). O veselé Karolince [P] 18.40 Cesta k andělům (74. díl). Radim Ucháč 19.30 Hluk 19.40 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13. 6. 2013 [P] 20.00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (78. díl) [L] 21.25 Kus dřeva ze stromu. Ořech 21.40 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13. 6. 2013 22.00 Jak si mě našel Antonín z Padovy 22.40 Post Scriptum s Mons. Františkem Radkovským [P] 23.05 Octava dies (723. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23.35 Budu pomáhat. Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s. 23.45 Polabský lužní les 0.05 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13. 6. 2013 0.20 AIDS v Nigérii 0.35 Mladí talenti mezi věřícími 1.00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 14. 6. 2013: 6.05 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13. 6. 2013 6.20 NOEkreace (186. díl) 6.30 NOEparáda (219. díl) 7.30 Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Eherovou, 2. díl 8.15 CHKO Beskydy (1. díl) 8.35 P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... 10.00 Na koberečku 10.15 Klapka s... (64. díl) 11.15 Dotek naděje 11.40 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 11.45 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl). O veselé Karolince 12.00 Polední modlitba [L] 12.05 Přejeme si... 12.20 Ars Vaticana (8. díl) 12.30 Svoboda, kterou nám Bůh dal. Salesiáni v Žepči 12.50 Příběhy odvahy a víry. Návrat (10. díl). Španělské děti v SSSR 13.15 Poutníci na Dostavníku 2012 13.55 Léta letí k andělům (60. díl) 14.15 Pěšák Boží 15.05 Polabský lužní les 15.20 Salesiánský magazín 15.35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl), autor a průvodce Marek Orko Vácha 16.00 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13. 6. 2013 16.15 Včely a Ľudia 16.30

Svoboda, kterou nám Bůh dal. Salesiáni v Žepči 16.50 Misie naživo – Haiti 18.00 Cirkus Noeland 18.30 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl). O vzteklé Fridolině [P] 18.35 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 18.45 Kus dřeva ze stromu. Ořech 19.00 Mladí talenti mezi věřícími 19.25 Děti Tsunami 19.40 Hornolidečsko – Skály 19.45 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 [P] 20.00 Kulatý stůl [L] 21.30 Dotek naděje 22.00 Nedělní čtení. 11. neděle v mezidobí [P] 22.30 Přejeme si... 22.45 Terra Santa News. 12. 6. 2013 23.05 Eucharistie. Svátek nekvašených chlebů 23.35 V zákulisí 0.10 V pohorách po horách – Radhošť 0.20 Cesta k andělům (74. díl). Radim Ucháč 1.10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 15. 6. 2013: 6.05 Hornolidečsko – Skály 6.10 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 6.20 Post Scriptum s Mons. Františkem Radkovským 6.40 Eucharistie. Svátek nekvašených chlebů 7.10 V zákulisí 7.40 Věčná řeka 8.50 Léta letí k andělům (60. díl) 9.10 Cirkus Noeland 9.40 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 9.45 Dávní hrdinové. Vyzrazení 10.15 NOEparáda (219. díl) 11.15 Mladí talenti mezi věřícími 11.40 Polabský lužní les 12.00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12.10 Zpravodajské Noeviny (497. díl). 13.06.2013 12.25 Nedělní čtení. 11. neděle v mezidobí 12.55 Přejeme si... 13.15 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (78. díl) 14.35 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 14.45 NOEkreace (186. díl) 15.00 Slezská Lilie 2013. mezinárodní festival moderní křesťanské hudby [L] 16.00 Salesiánský magazín 16.15 Příběhy odvahy a víry. Návrat (10. díl). Španělské děti v SSSR 16.40 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl). O vzteklé Fridolině 16.45 Sedmihlášky (43. díl). Když sem šel cestičkou ouzkou 16.50 Včely a Ľudia 17.00 V pohorách po horách – Velký Roudný [P] 17.10 V souvislostech (15. díl) [P] 17.30 Slezská Lilie 2013. mezinárodní festival moderní křesťanské hudby [L] 18.55 Misie na živo – Haiti 20.00 Slezská Lilie 2013. mezinárodní festival moderní křesťanské hudby [L] 22.05 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 22.15 Jezuité o. František Xaverský 22.35 Unitate 22.50 Budu pomáhat. Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s. 23.00 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) 23.50 CHKO Pálava – Děvín (2. díl) [P] 0.15 Poutníci na Dostavníku 2012 0.50 Godzone magazín 1.20 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 16. 6. 2013: 6.15 Ars Vaticana (8. díl) 6.25 Svoboda, kterou nám Bůh dal. Salesiáni v Žepči 6.45 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (78. díl) 8.10 Příběhy odvahy a víry. Návrat (10. díl). Španělské děti v SSSR 8.35 P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi... 10.00 Na koberečku 10.10 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 10.30 Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2013 [L] 12.00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12.20 V souvislostech (15. díl) 12.45 Slezská Lilie 2013: přednášky P. Vojtěcha Kodeta O.Carm. [L] 16.05 Budu pomáhat: Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s. 16.15 NOEkreace (187. díl) [P] 16.30 Dávní hrdinové. Opravdová víra 16.55 Sedmihlášky – Čít to husičky [P] 17.00 Cirkus Noeland [P] 17.30 Mladí talenti mezi věřícími 17.55 Zprávy z Věčného města. 14. 6. 2013 18.05 Léta letí k andělům (60. díl) 18.25 Obec Cifer 18.50 Jezuité o: INDIE – na křížovkách víry [P] 19.10 Tam a spát 19.20 Polabský lužní les 19.40 Přejeme si... [P] 20.00 Octava dies (724. díl). Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20.30 Večer s Janem Špátou: Země svätého Patrika. Mezi světlým a tmou, Matějská pouť [P] 21.40 V souvislostech (15. díl) 22.00 Misie naživo – Haiti 23.00 Nedělní čtení. 11. neděle v mezidobí 23.30 Ars Vaticana (8. díl) 23.40 Polední modlitba Sv. otce Františka 0.05 Zpravodajský souhrn týdne 0.55 Výchova a občanství 1.20 Poslech Radia Proglas [L].

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PRAMEN • VNITŘNÍ ŽIVOT PODLE TEREZIE Z AVILY

David Peroutka • Redakce a rejstříky Lukáš Drexler, Pavel Mareš

Autor sleduje vývoj karmelitánské mystiky a pokouší se načrtnout její duchovní životopis, přičemž vychází z důkladného studia jejích vlastních spisů. Plasticky tak vyvstávají jednotlivé etapy duchovního zrání, které jsou charakteristické prohlubováním vztahu s Kristem i proměnami jejího života modlitby.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A5, 200 stran, 249 Kč

KDYŽ ŽIVOT NEJDE PODLE TVÝCH PŘEDSTAV

Katrina J. Zenová • Z angličtiny přeložil Štěpán Sirovátka
Odpovědný redaktor Richard Strabegger

Není ostuda ptát se proč, když život nejde podle našich představ; je to ta nejpřirozenější reakce. A přitom mnohem užitečnější metodou hledání je otázka jak, jak se ke všemu postavit, jak pokračovat dál, jak dál důvěřovat Bohu, jehož cesty nejsou cesty naše a jehož myšlení tolik převyšuje myšlení naše (srov. Iz 55). Leckdy se člověku rázem zhroutí celý životní scénář: rozpadne se rodina, zkrachuje pod-

nikání nebo zemře někdo z nejbližších... Bolest může vyvolat malomyslnost, zahořklost nebo i zatvrzelost a vzdor. Někomu se ale stane výzvou k jobovskému hledání a nakonec k hlubšímu setkání s Bohem. Autorka nám na příkladech skutečných lidí ukazuje, že bolestná událost neznamená nutně tragický konec žití, ale může se stát smysluplným začátkem další životní etapy, v níž nebude chybět radost a štěstí.

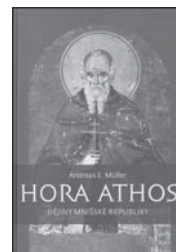
Karmelitánské nakladatelství
Brož., 135x195 mm, 112 stran, 139 Kč

HORA ATHOS • DĚJINY MNIŠSKÉ REPUBLIKY

Andreas E. Müller • Z němčiny přeložil Vlastimil Drbal
Odpovědný redaktor Michal Řoutil

Kniha je rozdělena na dvě části: v té první autor přehledně popisuje dějiny mnišské republiky na hoře Athos od jejich počátků na přelomu 9. a 10. století až do renesance místního klášterního života v posledních desetiletích. Ve druhé polovině knihy se pak věnuje dějinám a uměleckým památkám jednotlivých klášterů. Autor striktně odmítá zcela nehistorické názory, které posunují vznik nejstarších klášterů až do 4. století po Kr.

Pavel Mervart
Váz., 148x217 mm, 158 stran, 199 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.